

MEMO

<u>Aan</u>	<u>Gemeenteraad</u>
<u>Van</u>	<u>Inge Jongman</u>
<u>Datum</u>	<u>23 november 2021</u>
<u>Onderwerp</u>	<u>MEMO aanvullende technische info herstelgerichte hulp</u>

In navolging op het memo dat afgelopen vrijdag via de dagmail met u is gedeeld, stuur ik u hierbij op uw verzoek aanvullende informatie over de doelgroep die bij de nieuwe aanbesteding huishoudelijke hulp in aanmerking komt voor de voorliggende voorziening herstelgerichte hulp. Uit technische navraag van uw zijde blijkt dat het beeld dat bestaat omtrent de beoogde doelgroep voor deze voorziening niet strookt met de werkelijkheid. Middels dit memo hoopt het college hier wat meer helderheid over te verschaffen, zodat u dit kunt meenemen in uw standpunt ten aanzien van de implementatie.

Een inwoner met een ondersteuningsbehoefte meldt zich zoals gebruikelijk bij WIJ Groningen. Tijdens het keukentafelgesprek zal bij een deel gelijk al duidelijk worden dat ondersteuning in het huishouden noodzakelijk is. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om inwoners met medische aandoeningen die een revalidatietraject volgen, inwoners die lijden aan dementie, Multiple Sclerose of Parkinson, een herseninfarct/-bloeding hebben gehad, zich in een terminale fase van een aandoening bevinden of acute aandoeningen als een breuk of zichtproblemen hebben.

Wij zien echter dat er ook een redelijk aantal zogenaamde 'voortijdige aanmelders' zijn. Dit zijn mensen die merken dat hun fysieke capaciteiten achteruit gaan met als gevolg dat ook het runnen van hun eigen huishouden steeds wat moeizamer gaat en zich daarom alvast bij WIJ Groningen melden. In de huidige situatie krijgt deze groep mensen meestal (direct of enige tijd na de melding) een indicatie voor huishoudelijke hulp, omdat de inschatting is dat het een kwestie van (soms korte) tijd is voordat ze daadwerkelijk niet meer in staat zijn om zelf het huishouden te doen. Deze inwoners zouden echter, na achtereenvolgens gesprekken met de consulent en de fysiotherapeut, voldoende potentie kunnen hebben om met behulp van trainingen de fysieke capaciteiten te herstellen. Inwoners worden daardoor weer zelfredzaam in hun leven en kunnen makkelijker participeren en ook langer de huishoudelijke taken verrichten. Herstelgerichte hulp maakt, zo weten we van andere gemeenten waar deze voorziening al aangeboden wordt, dat men vaak maanden en soms jaren langer zelfredzaam blijft en daarmee in staat blijft om zelf te zorgen voor een schoon en opgeruimd huis. Ervaring in andere gemeenten is ook dat deelnemers aan herstelgerichte hulp na verloop van tijd uitstromen en alsnog aangewezen zijn op huishoudelijke hulp. Als de inschatting is dat herstelgerichte hulp er toe leidt dat men 90% van de taken zelf kan doen, wordt alsnog de indicatie huishoudelijke hulp afgegeven. Een combinatie kan in uitzonderlijke gevallen altijd, maar is niet het uitgangspunt.

Met deze voorziening investeren we in preventie, positieve gezondheid, vitaliteit en opbouw van sociale netwerken ter voorkoming van eenzaamheid. Hier profiteert men niet alleen van in het huishouden, maar in vele andere aspecten in hun leven. Vandaar dat het college u ook voorstelt om herstelgerichte hulp als volwaardige voorliggende voorziening te implementeren, zodat de effectiviteit gemaximaliseerd wordt. Inwoners zullen, indien hen de keuze wordt voorgelegd, naar

verwachting initieel terughoudend zijn om te kiezen voor herstelgerichte hulp, terwijl, wederom op basis van ervaringen in andere gemeenten, men uiteindelijk erg tevreden is over de hulp en het effect hiervan. Slechts een klein percentage (2-8%) bedankt voor de mogelijkheid om herstelgerichte hulp te ontvangen en vrijwel niemand gaat in bezwaar tegen de indicatiestelling.

Het ligt in de geest van de Wmo en de transformatiegedachte dat herstelgerichte hulp voorliggend is aan huishoudelijke ondersteuning. Het doel van de Wmo is om inwoners zo lang mogelijk zelfredzaam te houden. Hierbij wordt er zoveel mogelijk gekeken naar de eigen kracht van inwoners en de inzet van het eigen netwerk. Wanneer een inwoner een beroep doet op de Wmo, schrijft de wet voor dat gemeenten eerst onderzoeken in hoeverre een inwoner in staat is het probleem zelf op te lossen. Er wordt dan dus gekeken naar de eigen kracht, netwerk en de eventuele mogelijkheden van mantelzorg. Wanneer er sprake is van bovenstaande, dan hoeven gemeenten geen Wmo voorziening te verstrekken.

Het principe van een voorliggende voorziening wordt breed gehanteerd in het sociaal domein. Indien inwoners bijvoorbeeld zelf de mogelijkheid hebben om zelfstandig auto te rijden dan wel gebruik te kunnen maken van het openbaar vervoer, wordt er geen vervoersvoorziening zoals collectief vervoer verstrekt. Het ligt binnen de eigen kracht van inwoners om te voorzien in de vervoersbehoefte. Overeenkomstig wordt er ook geen indicatie voor dagbesteding toegekend als er ook een passende algemene voorziening (zoals de pareltjes) is die voorziet in de behoefte. Hier zijn legio voorbeelden voor te geven.

Voorliggende voorzieningen vallen dus vaak binnen de eigen kracht van inwoners waardoor zij in staat zijn om zelfredzaam te zijn of blijven en te participeren. Inwoners die in aanmerking kunnen komen voor de herstelgerichte hulp zijn vaak nog in staat om het huishouden zelfstandig te kunnen voeren. Middels hulp van een fysiotherapeut is de verwachting dat zij daarmee langer zelfredzaam kunnen blijven. Het is dan nog niet nodig om gebruik te maken van de huishoudelijke ondersteuning.

Tot slot is het van belang te weten dat niemand iets ontzegd wordt met deze werkwijze. Mensen die ondersteuning in het huishouden nodig hebben, krijgen dat. Mensen die de meeste taken nog kunnen doen, maar niet alles meer, krijgen eveneens ondersteuning aangeboden. Alleen mensen die vitaal genoeg zijn om met behulp van hulp nog enige tijd langer hun eigen huishouden te blijven runnen, kunnen doorverwezen worden naar deze voorliggende voorziening. Deze beoordeling komt op zeer zorgvuldige manier tot stand. Bij twijfel zal de keuze uiteindelijk altijd komen te vallen op huishoudelijke hulp.

Gedurende de pilot zullen we nauwlettend monitoren wat de effecten van deze voorziening zijn. Zoals reeds toegezegd, rapporteert het college hier eind 2023 over, waarin op basis van deze evaluatie, een voorstel gedaan wordt voor het vervolg.

Ik hoop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.